

ಇದನ್ನು ಭಾರತದ
ದೊಡ್ಡ ಗಮಟಕ್ಕಿ

ಎಂದೂ

ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಂಗಟ್ಟೆ
ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು

ಹೆಸರೂ ಇದೆ. ಬಾಗಿದೆ
ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳಿ ಹೊಕ್ಕಿಗೆ
ಮೇಲೆ ಕೊಂಬಿನಂತಹ
ವಿಶೇಷ ಟೋಪಿಗೆ ಇದೆ.
ಕಪ್ಪೆ ಮತ್ತು ಬಿಳಿಯ
ದೇಹದ ಅತ್ಯಂತ

ಸುಂದರ ಹಕ್ಕಿಯಿದು.

ಹಾರಿದಾಗೆ
ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್ ಆಗಸದಲ್ಲಿ
ಚಲಿಸಿದಂತಹ ದನಿ
ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಹಾನಂದ ಎಂಬ ಹೆಸಿರು ಕೆಡಲು

ನಾವು ಚೆಳಗ್ಗೆ ಡಾಜಲೀಂಗ್ ದಿಟ್ಟಪರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕ್ಷಾಂಟೇನ್ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ
ಡ್ರೈವರ್ ರಂತೂ ಸಾಹಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ದುರಾಸೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮೀನೂಟ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಸಿಗುತ್ತೇ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಿ ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪಿಡಿ ಹೋದ. ಹೋಟಲ್‌ನವರು
ಅವಸಿಗೆ ತಂಬಾ ಪರಿಚಿತರು. ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅವಸಿಗೆನು ನಮ್ಮಂತೆ ಆನೆ
ಆಸಕ್ತಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ‘ಪಕ್ಕಾ ಬಂಗಾಲಿಗಳು ಉಂಟ ತಿಂಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ
ಸರೋ. ನಾನು ಮಾತ್ರ ಹಂಗಲ ಬೀಳು ಮನ್ನೇನ್ನೇ ಇಂಜಿನ್ ಎಂದು ನಾನುತ್ತಿದ್ದು.
ಆ ಕ್ಷಾಂಟೇನ್ ಒಡತಿ ಮನೆ ಮಗನಂತೆ ಇವನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು.
ಮಹಾನಂದ ಅಭಯಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಇಲ್ಲವೇ ವಾಪಸ್ಸು ಬರುವ ಪ್ರತಿ
ಪಕ್ಕಿಪ್ರಿಯರು ಇಲ್ಲೋಮ್ಮೆ ನಿಂತು ತಿಂದು ಕುಡಿದು ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದು
ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಿಗೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಉಂಟಕ್ಕೆಂದು ಈತ ಕರೆತರುವುದು
ಇಲ್ಲಿಗೆನೆ. ‘ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬಾನೆಲ್ಸ್‌ನೊರು ಬಂದಾಗ ವಾರವಿದ್ದಿ ತಿಂಡಿ
ಉಂಟ ಇಲ್ಲೇ ಹಾಕಿಸ್ತೇ ಸರೋ’ ಎಂದ ರಂತೂ ಸಾಹ. ಅಂಥವರೇ ಬಂದು
ಹೋಗಿರಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮದೇನು ಲಕ್ಕೆ ಎಂಬ ಒಳ ಹೊಡಿತವೂ ಅವನ
ಮಾತಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಮಹಾನಂದ ಎಂಬ ಅಭಯಾರಣ್ಯದ ಯಾನ
ಮುಸಿಗಿ ಇಲ್ಲಿವಾಗ ಸಿಲುಗುರಿ ಮತ್ತು ಡಾಜಲೀಂಗ್ ಜೋಡಿಸುವ ಮುಖ್ಯ
ರಸ್ತೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಸರ್ಕಾರ. ಪೂರೀಸರು, ಅರಣ್ಯ
ಇಲಾಖೆಯವರು ಹೋಗಿ ಬರುವ ಜರನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡುವ
ಜಾಗ ಕೂಡ ಹೊದು. ಇಲ್ಲೇ ಈ ಕ್ಷಾಂಟೇನ್ ಇರುವುದು.

ಇದನ್ನು ಹೋಡಿಲ್ಲ, ಅಂಗಡಿ, ವೇನ್ ಸ್ವೇಲ್, ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬಂಕ್,
ದವಾಖಾನೆ, ಪಾನ್ ಶಾಪ್ ಹಿಂಗೆ ಯಾವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆದರೂ
ತಪ್ಪಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಲಭ್ಯವಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಅಪೂರ್ವ
ಜಾಗ ಒಂದೆ ಎಂದರೆ ದೂರದ ಸಿಲುಗುರಿ ಸಿಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು. ಹಿಂಗೆಲ್ಲಾ
ಯೋಚಿಸುವುದು ಮೂಲಿಕ. ಜೊತೆಗೆ ಸಮಯ ವ್ಯಾಧಿ. ಪಟ ಶಿಕಾರಿಗೆ
ಬಂದಾಗ ಉಂಟ ತಿಂಡಿ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಕಳ್ಳ
ನಾಲಿಗೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಮೆರಾಗೆ ಸಂತೋಷಿದಂತೆ ಇದನ್ನು
ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದ ಕಾಣುವುದು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ. ‘ಒಂದಿಷ್ಟು ಉಪ್ಪು ಹುಳಿ ಖಾರ
ಇರೋ ಉಂಟ ಹಾಕ್ಕೋ ಬಡ್ಡಿ ಮಕ್ಕಳಾ’ ಎಂದು ಇದು ಆಗಾ ಬೆಯುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋರಣ ಮುಂದೆ ನಾವು ಅನೇಕ ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳನ್ನು